

УДК 330.13

DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.76-24>

Леонідов І.Л.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки
і соціально-гуманітарних дисциплін

Український державний університет науки і технологій

Leonidov Ihor

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of International Economics
and Social-Humanitarian Disciplines

Ukrainian State University of Science and Technologies

ЯКІСНІ ОЗНАКИ АТРИБУТІВ ПРИВЛАСНЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОДУКТУ

QUALITY SIGNS OF ATTRIBUTES OF APPROPRIATION OF INTELLECTUAL PRODUCT

Стаття присвячена дослідженню виявлення якісних ознак атрибутів привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту. При проведенні дослідження використано варіант інтеграційного методу. Розкрито якісні ознаки поліакторності та моноакторності належності і набуття інтелектуальних сутнісних сил. Ілюстровано загальні якісні ознаки монопродуктовості належності інтелектуальних сутнісних сил та якісні відмінності монопродуктовості набуття інтелектуальних сутнісних сил. Виділено якісну специфіку поліпродуктовості належності і набуття інтелектуальних сутнісних сил. Акцентовано на якісних особливостях атрибуту форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил в частині поліформізму, а також моноформізму. Практична значущість визначена в придатності для удосконалення державного регулювання ефективного розвитку окремих видів промислової діяльності в Україні при високому ступені їх наукового супроводу на новітній технологічній основі.

Ключові слова. Інтелектуальна власність, привласнення, інформаційно-цифровий інтелектуальний продукт, атрибути привласнення, інноваційна економіка.

The paper discusses of attributes of appropriation of informatively-digital intellectual product. The aim of this research is an open of quality signs of attributes of appropriation of the informatively-digital intellectual product. A variant of integration method was used for achieving of the aim of the research. The quality signs of poly-actors (partialness and concentrated) and mono-actors (adaptation, alternative, cognitive, assimilation) of belonging and acquisition of intellectual essence forces was exposed. Common quality signs of mono-products of belonging and acquisition of intellectual essence forces (the fixed is in signs and symbols) and quality differences of mono-products of belonging and acquisition of intellectual essence forces was illustrated (transfer of neos-knowledge and compilation). The quality specific of poly-products belonging and acquisition of intellectual essence forces was accented in their separability and composite. On the quality specific of attribute of forms of belonging and acquisition of intellectual essence forces was accented in part of poly-forms (integrative, complimentary and infinity of appropriation) and also mono-forms, as: commercial, autonomy, receptivity, functionality (private mono-forms); aggregative, locality, cooperativity, coherentness (collective mono-forms); conduct, generality, socialized, depth (state mono-forms). The mono-attributes of belonging and acquisition of intellectual essence forces is form the system, what self-regulation, and poly-attributes – the special network, what self-organization was found out. Further researches must be goal-seeking to the formalization of quality signs of attributes of appropriation of the informatively-digital intellectual product for the improvement of strategy of post-war renewal of national economics of Ukraine. Practical importance of the paper was represented in availability for improvement of government regulation of effective development of local types of industrial activity in Ukraine with the high degree its scientific accompaniment on the newest technological basis.

Key words: intellectual ownership, appropriation, informatively-digital intellectual product, attributes of appropriation, innovation economics.

Постановка проблеми. Перспективи та можливості повоєнного відновлення української економіки [1] окреслюються як еволюційністю опанування інноваційних викликів («четвертого етапу цифрової революції – Індустрія 4.0»), технологій на основі штучного інтелекту тощо), так і дієвістю його регулювання. У відповідних прогнозах, наприклад, щодо використання технологій штучного інтелекту очікується створення нової вартості на суму 2,6–4,4 трлн дол. на рік [2], а розв'язання завдань національного Плану відновлення та реконструкції (що Україна має розробити і приступити до виконання згідно з умовами, висунутими з боку ЄС) передбачає виділення 50 млрд дол. на найближчі роки [3]. Пошук адекватних регулюючих засобів та заходів підкреслює важливість досліджень їх основи – відносин власності та привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту [4]. При розкритті складових такого привласнення – належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил, – віддзеркалюються атрибути з боку актора, продукту, форм. Якісні ознаки атрибутів привласнення інтелектуального продукту можуть сприяти визначенню глибинних тенденцій збільшення обсягів виробництва, підвищення продуктивності праці, якості продукції і послуг, соціального розвитку та посиленню конкурентоспроможності національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічну базу дослідження проблематики привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту, особливо в тренді інноваційних викликів, створювалася представниками вітчизняних та зарубіжних економічних шкіл. На такій основі, атрибути привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту хоча й не розкриваються в якості окремої проблеми, але неявно визначаються у наробітках відомих науковців. Так, на інформаційно-цифрових трендах еволюційного розвитку акцентують дослідники: інноваційної економіки (С. Рамазанов [5]), креативної економіки (Ф. Ферейро-Сеона [6]), нематеріальної економіки (О. Гриценко [7]), смарт-промисловості (В. Вишневецький [8]), ринку інтелектуальних послуг (П. Ден Хертог [9]) та ін. На нових механізмах державного регулювання акцентується науковцями в частині: розробки, впровадження і розповсюдження інформаційно-цифрових технологій (Р. Бурнель [10]), інституційної архітектури інформаційно-мережевої економіки (А. Гриценко [11]), «розумної спеціалізації» при організації процесів цифровізації (І. Єгоров [12]), знаннево-інформаційних ноуменів і феноменів в економіці (В. Тарасевич [4]) тощо. Не викликає сумніву, що відзначені фундаментальні та емпіричні фрагменти досліджень акцентують на економічних відносинах з приводу привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту. При цьому, нау-

ковий аналіз набуває оригінальності в частині якісних ознак атрибутів привласнення інтелектуального продукту, а також, їх можливостей у повоєнному відновленні окремих галузей національної економіки України. Представлені наукові результати та їх потенціал актуалізують наше дослідження, обумовлюють його мету та завдання.

Формулювання цілей статті. Мета статті є виявлення якісних ознак атрибутів привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту.

Виклад основного матеріалу дослідження. З авторського погляду, важливо акцентувати увагу на наявність моно- і полі- атрибутів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил. Специфіка моноактора належності інтелектуальних сутнісних сил гіпотетично розкривається у їх складових (табл. 1). Наприклад, відносини важливості, суттєвості для поточного періоду частини традиційних інтелектуальних сутнісних сил, що актуалізовані, спрямовують моноактора їх належності. Не секрет, що актуалізація є дією у напрямі пристосування будь-чого до умов даної ситуації. В нашому дослідженні, актуалізована частина традиційних інтелектуальних сутнісних сил – це їх належна частина, само-приведена в дію (адаптація) у визначеному напрямку в змінних умовах. Цим актуалізація відрізняється, наприклад, від здійснення як переходу із стану можливості в стан дійсності, або самоактуалізації – процесу розвитку людиною своїх потенційних здібностей.

Поряд із цим, відносини прихованості та непрямої елементів латентних інтелектуальних сутнісних сил охоплюють моноактора їх належності. Латентна частина належності інтелектуальних сутнісних сил відрізняється від потенціальної або можливої. Потенціально частина цих сил характеризується в широкому розумінні засобами, запасами і джерелами, наявними для приведення у дію чи використання при досягненні визначеної цілі. Можлива частина цих сил трактується через ймовірність причинно-обумовленої події дійсністю – актуалізуватися. У нашому дослідженні, латентна частина інтелектуальних сутнісних сил – це їх належна частина задіяна до вибору оптимального варіанту актуалізації цих сил (альтернативність). Як бачимо, традиційно актуалізована та латентна частини інтелектуальних сутнісних сил віддзеркалюють розвиток моноактора їх належності, а також прояв його ознак – адаптаційності й альтернативності.

Протилежності складових інтелектуальних сутнісних сил теж охоплені специфікою моноактора їх набуття. Насамперед, це перлюструється між моноактором набуття власно створених інтелектуальних сутнісних сил та відносинами прояву власної творчості, інновативності. Такі сили власно створюються

Таблиця 1

Специфіка моно-та полі-акторів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил

Суб'єкт	інтелектуальні сутнісні сили			
	належність		набуття	
моно-актор	традиційно-актуалізовані	традиційно-латентні	неосно-інтеграціоналістські	неосно-конструктивістські
полі-актор	часткові		сконцентровані	

Джерело: сформовано автором

у когнітивному процесі пізнання дійсності через порушення уявлень, що вже склалися. Формалізовані в ході дослідження дійсності функціонально виправдані неосні форми і доцільні конструкції визнаються результатом конструктивної діяльності дослідника. Остання не обмежується освоєнням можливостей сучасного науково-технічного прогресу. В нашому дослідженні, конструктивізм інтелектуальних сутнісних сил розуміється через їх когнітивне самооновлення набуттям власно створеної частини цих сил.

Інші відносини злиття, засвоєння частини асимільованих інтелектуальних сутнісних сил, що створена іншими, також охоплюють моноактора їх набуття. Звісно, що створене іншими має відрізнитися як новоутворення, нові види діяльності, певна неосність. А оскільки частина таких сил є й розпорошеною, то з її об'єднанням в ціле пов'язана неосність інтеграціонізму. Останній відрізняється, скажімо, від агрегації як перетворення розпорошеного, непомітного в концентроване, видиме. В нашому дослідженні, інтеграціонізм інтелектуальних сутнісних сил розуміється через асимілювання їх набуттям частини цих сил, новоствореної іншими акторами. Отже, у власно створеній та засвоєній складових інтелектуальних сутнісних сил віддзеркалюється не тільки розвиток моноактора їх набуття, а і його специфіка – когнітивність, асиміляція.

Узагальненими властивостями інтелектуальних сутнісних сил обумовлюються, переважно, особливості поліактора їх належності та набуття. Актором різних форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил одночасно може бути один і той самий актор у ролі поліактора. Тому, частковість, як наявність в різних частинах цілісності, є особливістю поліактора. Звісно, і індивіда, групу та колектив, що концентрують більше однієї соціальної ролі (функції або статусу) не можна не вважати поліактором. Звідси, сконцентрованість, як зосередження в собі відосблених часток, є специфікою поліактора.

На результатах пошуку відзнак у полі- та моно-продукту належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил (табл. 2) ґрунтується можливість виділення особливостей такого продукту. Якщо у фіксованості відображається специфіка монопродуктовість належності інтелектуальних сутнісних сил. То, втілення цих сил в формі знаків природних та штучних мов пов'язується із їх наявністю. Як бачимо, фіксованість у знаках, як помітках чи зображенні якими позначається інтелектуальний продукт, є особливістю монопродукту належності інтелектуальних сутнісних сил. Важко заперечити, що такі сили закарбовані і у символах. Звідси, фіксованість у символах, що є умовним знаком понять, ідей, властивих інтелектуальному продукту, відомого актору традиційно латентних інтелектуальних сутнісних сил, можна вважати особливістю

монопродукту належності інтелектуальних сутнісних сил. Прикладами фіксування результатів діяльності є: папір, лазерний диск тощо (щодо діяльності з уречевлення), інформація (відносно діяльності з опосередкованого олюднення), людина-особистість (для діяльності з безпосереднього олюднення).

У трансфері набуття інтелектуальних сутнісних сил є прояв наступної особливості його монопродуктовості. Точніше, проекцією таких сил в неосно знаннєвій або компіляційній частинах і є трансфер, як процес і результат спонтанної взаємодії людей під впливом раніше сформованих стереотипів сприйняття нових дій. Якщо форми існування і систематизації нових результатів пізнавальної діяльності людини є в першій зазначеній частині, то результати чужих досліджень, ідей без самостійного опрацювання їх джерел – тільки у другій. Прикладами трансферу результатів діяльності можуть бути: досвід, навички творця (при безпосередньому олюдненні), данні (щодо діяльності з уречевлення), нове наукове-ненаукове знання, оформлене знаковими засобами мови (відносно діяльності з опосередкованого олюднення).

Наявність множини об'єктів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил не лімітує ознаки поліпродуктовості. Наявна субституція і компліментарність належності й набуття кількох інтелектуальних сутнісних сил одному актору та одних і тих самих інтелектуальних сутнісних сил кільком акторам. Відмічене, насамперед, розмежує поліпродуктовість належності та набуття. Виділенню різних складових у полі-продукту сприяє наступне. Статус об'єктів якоїсь однієї форми належності та набуття припустимий до різних інтелектуальні сутнісні сили. А один об'єкт може бути фігурантом різних форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил.

Варіативність моно-форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил (табл. 3) є наглядною в їх суб'єктній частині – приватній, колективній, державній. Наприклад, розвитку приватної форми належності інтелектуальних сутнісних сил сприяє взаємодія її комерційності та автономності. При цьому, комерційність як необхідний напрямок актуалізації інтелектуального продукту при його приватній належності заперечує його прихованість. А автономність як власна закономірність, визначеність латентності інтелектуального продукту при його приватній належності не передбачає його обнародування.

Стосовно розвитку колективної форми належності інтелектуальних сутнісних сил виявляється сприятливість з боку взаємодії її агрегативності та локальності. Одна з них – локальність, як межа латентності при колективній належності інтелектуального продукту, – утворюється визначеною спільністю. А інша – агрегативність, як пайова (майнова) вагомість спільного

Таблиця 2

Особливості моно- і полі-продукту належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил

Продукт	інтелектуальні сутнісні сили		
	належність		набуття
монопродукт	фіксованість у знаках	фіксованість у символах	трансфер неосно-знанневих
поліпродукт	віддільність		різноскладність

Джерело: сформовано автором

визначення актуалізації інтелектуального продукту при його колективній належності, – можлива лише в певних рамках.

Також, сприятливими розвитку державної належності інтелектуальних сутнісних сил є взаємодії її дирижизму та загальності. Відмінність загальності, як меж латентності при державній належності інтелектуального продукту, постає цариною поширення генералізації відповідної спрямованості. А дирижизму, як визначення напрямку актуалізації інтелектуального продукту при його державній належності, – у невід’ємності від управління загалом.

Інші відзнаки моноформізму розкриваються при аналізі форм набуття інтелектуальних сутнісних сил. Так, специфікою приватної форми набуття інтелектуальних сутнісних сил може бути сприйнятливості та функціональності, взаємодія яких сприяє розвитку цієї форми. Дійсно, функціональність, як практична (прикладна) орієнтованість приватного набуття нового інтелектуального продукту, створеного автором, є неможливою без його схильностей. Однак, сприйнятливості, як підвищена чутливість до сприйняття нового інтелектуального продукту, створеного іншими, потребує його емпіричної перевірки.

Поряд із цим, розвитку колективної форми набуття інтелектуальних сутнісних сил сприяє взаємодія її кооперативності та когерентності. З одного боку, кооперативність, як спільне узгоджене набуття нового інтелектуального продукту, створеного іншими, неможлива без їх співвіднесення. З іншого боку, когерентність, як емпірико-концептуальна комплексність колективного набуття нового інтелектуального продукту, створеного автором, потребує його об’єднаності.

Також, розвитку державної форми набуття інтелектуальних сутнісних сил сприяє взаємодія її усупільненості та глибинності. Якщо глибинність, що передбачає фундаментальність державного набуття нового створеного автором інтелектуального продукту, постає цариною його злиття і зведення. То усупільненість, як злиття роздрібненого набуття нового інтелектуального продукту, створеного іншими, визначається всебічністю та ґрунтовністю.

Типи, види та форми належності і набуття інтелектуальних сутнісних сил кристалізуються в ореолі поліформізму під впливом якісних характеристик актора, об’єкта, та їх взаємопроникнень (отакторно-отоб’єктні [13, с. 173]). З погляду суб’єкта, характеристиками подібного поліформізму є інтеграційні процеси (поступовий рух від монополізму приватної до пайової та сумісної власності) та тенденції (сприяння держави до розвитку приватної і пайової власності). Комп-

ліментарні процеси фіксуються у площині об’єкта. Їх прояв різноманітний: при перетворенні об’єктів нерухомості із житлового призначення на виробниче та навпаки; при трансформації рухомих об’єктів на нерухомі (наприклад, корабель, що привласнюється як музей, готель тощо); смарт-економіка нематеріальних об’єктів, скажімо, електронні акції, що приймають участь в торгах на біржі, віддзеркалюють заміну курсової вартості об’єктів власності і рухомих, і нерухомих. Оскільки в науковій економічній літературі «найбільш вивчаємим отоб’єктним видом своєння є інтелектуальний в його різних формах, при чому в ряді акторів представлена й держава» [14, с. 34]. То важливо додати про змішані форми. В них злиття суб’єкта та об’єкта в єдину цілісність проявляється у нескінченності їх привласнення.

У виявлених особливостях моно- та полі- акторів, продуктів, форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил віддзеркалена універсальність [15] їх субстанційної природи, як синтез їх традиційної й нетрадиційної олюднених і/або уречевленої частин та їх взаємодій. У відповідності із цим, взаємодії моноатрибутивів – не елементарний феномен, а надскладна, переважно саморегульована система з розгалуженою структурою внутрішніх та зовнішніх взаємодій. Вони є не стільки традиційними, які створюють певну цілісність, скільки її інтегративними властивостями, що детермінують варіативність системи. Наприклад, імпульси системних взаємодій належності та набуття інтелектуального продукту генеруються знанням, як ядром цього продукту.

Поряд із цим, взаємодії моноатрибутивів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил нелінійні у таких відношеннях: стохастичних, неоднозначних, м’яко детермінованих (поява інтелектуального продукту завжди очікувана, але момент його створення не піддається точним прогнозам); диспропорційності причини й наслідку (вони можуть докорінно змінювати емпірику інтелектуального продукту під впливом інтернальних ледь помітних обставин і залишатися практично незмінними в умовах потужного зовнішнього впливу); само-дії як поєднання механізмів додатного та від’ємного зовнішнього зв’язку (якщо перші націлені на регульовану хаотизацію системного порядку інтелектуальної діяльності, то останні – на компенсацію впливу зовнішнього середовища опосередковано дією в протилежному цьому впливу напрямку).

Також, у взаємодіях моноатрибутивів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил проявляється саморегулювання. Причина – зміст й еволюція взаємодії визначаються, насамперед, її власною субстан-

Таблиця 3

Особливості моно- та полі-форму належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил

Форми	інтелектуальні сутнісні сили	
	набуття	належність
полі-форми	інтеграційність, субституційність	нескінченність привласнення
моно-форми		
приватна	сприйнятливості, функціональність	комерційність, автономність
колективна	кооперативність, когерентність	агрегативність, локальність
державна	усупільненість, глибинність	дирижизм, загальність

Джерело: сформовано автором

ційністю, а вплив зовнішніх факторів є, переважно, другорядним. Не відкидаються і виключення, коли екстернальні фактори змінюють характер моноатрибутивів належності та набуття інтелектуального продукту. І як наслідок – моноатрибути або трансформуються, зберігаючи певну спадковість із власним минулим станом, або стають іншими. В обох варіантах розглянута взаємодія моноатрибутивів є дисипативною, тобто такою, що генерує імпульси зовнішньому оточенню.

Подібним чином моноатрибути належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил утворюють систему просту або складну. На відміну від простої складна система спроможна спрямовувати свій розвиток в напрямі упорядкування, налагодження. Отже, така система саморегулюється.

Висновки. За результатами аналізу якісних ознак атрибутів привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту, можна зробити такі висновки:

1) визначено якісні ознаки моноакторів належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил, а саме: а) альтернативність – моноактор належності латентних традиційних інтелектуальних сутнісних сил здійснює вибір оптимального варіанту їх актуалізації; б) адаптаційність – моноактор належності актуалізованих традиційних інтелектуальних сутнісних сил пристосовується у визначеному напрямку в змінних умовах; в) асиміляція – моноактор набуття неосно-інтеграційно-інтегративних сутнісних сил набуває їх частину, новостворену іншими акторами; г) когнітивність – моноактор набуття неосно-конструктивістських

інтелектуальних сутнісних сил природжує їх новою власно створеною частиною;

2) ілюстровано загальні якісні ознаки монопродуктовості належності інтелектуальних сутнісних сил (фіксованість у знаках та символах) та якісні відмінності монопродуктовості набуття інтелектуальних сутнісних сил (трансфер неосно-знанневий і компіляційний). Виділено якісну специфіку поліпродуктовості належності і набуття інтелектуальних сутнісних сил у їх віддільності та різноскладності;

3) акцентовано на якісних особливостях атрибуту форм належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил в частині поліформізму (інтегративність, компліментарність та нескінченність привласнення), а також моноформізму, як: комерційність, автономність, сприйнятливість, функціональність (приватна моноформа); агрегативність, локальність, кооперативність, когерентність (колективна моноформа); дирижизм, загальність, усупільненість, глибинність (державна моноформа);

4) з'ясовано, що моноатрибути належності та набуття інтелектуальних сутнісних сил утворюють систему, що саморегулюється, а поліатрибути – особливу мережу, яка самоорганізується;

5) перспективами подальших досліджень може бути формалізація якісних ознак атрибутів привласнення інформаційно-цифрового інтелектуального продукту, для удосконалення заходів державного регулювання ефективного розвитку окремих видів промислової діяльності в Україні при високому ступені їх наукового супроводу на новітній технологічній основі.

Список використаних джерел:

1. Геєць В.М. Формування профілю стратегічно важливих видів промислової діяльності в Україні (погляд на перспективу). *Економіка України*. 2023. № 9. С. 3–29. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.09.003>
2. The state of implementation of the OECD AI Principles four years on. *OECD Artificial Intelligence Papers*. October 2023. No. 3. DOI: <https://doi.org/10.1787/835641c9-en>
3. Кучеренко С. «План Маршалла» скасовується: яким бачить МВФ повоєнне відновлення України. І чому майже немає надії на вибухове зростання іноземних інвестицій. 2023. URL: <https://mind.ua/publications/20255748-plan-marshalla-skasovuetsya-yakim-bachit-mvf-povoenne-vidnovlennya-ukrayini> (дата звернення: 01.08.2024).
4. Тарасевич В. Теоретичний вимір інформаційно-цифрової економіки: основи і система первинних інформаційних феноменів. *Економіка України*. 2021. № 1(710). С. 3–23. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2021.01.003>
5. Ramazanov S., Tishkov B., Honcharenko O., Hostryk A. A cognitive approach to modeling sustainable development of complex technogenic systems in the innovation economy. *CEUR Workshop Proceedings*. 2022. Vol. 34–65. P. 222–235. URL: <http://www.scopus.com/inward/record.url?eid=2-s2.0-85171141287&partnerID=MN8TOARS> (дата звернення: 01.08.2024).
6. Ferreira-Seoane F., Llorca-Ponce A., Rius-Sorolla G. Measuring the Sustainability of the Orange Economy. *Sustainability*. 2022. Vol. 14. Is. 6. DOI: <https://doi.org/10.3390/su14063400>
7. Шевченко Л., Гриценко О., Камінська Т. та ін. Нематеріальна економіка: управління формуванням і використанням інтелектуального капіталу забуття : монографія. Харків : Право. 2014. 404 с. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/12375> (дата звернення: 01.08.2024).
8. Вишневський В.П. Цифрові технології та проблеми розвитку промисловості. *Економіка України*. 2022. № 1. С. 47–66. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.01.047>
9. Den Hertog P. Capabilities for Managing Service Innovation: Towards a Conceptual Framework. *Journal of Service Management*. 2010. Vol. 21. № 4. P. 490–514.
10. Burnell R., Schellaert, W., Burden J., Ullman T. et al. Rethink reporting of evaluation results in AI. *Science*. 2023. Vol. 380. Is. 6641. P. 136–138. URL: <https://www.science.org/doi/10.1126/science.adf6369>
11. Гриценко А.А. Економічні суперечності глобалізації та локалізації в умовах гібридної війни та післявоєнної реконструкції забуття : монографія. Київ : ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України. 2022. 636 с.
12. Єгоров І.Ю., Рижкова Ю. О. Інноваційна політика та імплементація розумної спеціалізації в Україні. *Економіка і прогнозування*. 2018. № 3. С. 48–64. DOI: <https://doi.org/10.15407/eip2018.03.048>
13. Тарасевич В.М. Нариси теорії національної економіки забуття : монографія. Дніпропетровськ, 2015. 322 с.
14. Тарасевич В.М. Державний капіталізм: ренесанс versus забуття : монографія. Дніпропетровськ, 2016. 139 с.
15. Тарасевич В.М. Апологія екуніки (про економічне наукове й універсумне знання). *Економічна теорія*. 2011. № 1. P. 5–20.

References:

1. Heyets V. M. (2023) Formuvannja profilju strategichno vazhlyvikh vidiv promислоvoi dij'al'nosti v Ukraïni (pogljad na perspektivu) [Formation of the profile of strategically important industrial activity types in Ukraine (an outlook)]. *Economy of Ukraine*, no. 9, pp. 3–29. (in Ukrainian)
2. OECD (2023) The state of implementation of the OECD AI Principles four years on. OECD Artificial Intelligence Papers. October, no. 3. DOI: <https://doi.org/10.1787/835641c9-en> (in Ukrainian)
3. Kucherenko S. (2023) «Plan Marshalla» skasovuttysja: jakim bachit MVF povotnne vjodnovlennja Jkraïni. I chomu majzhe nemat nadjoï na vibukhove zrostannja jonzemnikh jonvesticjoj ["Plan of Marshall" is abolished: post-war renewal of Ukraine the sees of IMF. And why a hope almost is not on the explosive increase of foreign investments]. Available at: <https://mind.ua/publications/20255748-plan-marshalla-skasovuetsya-yakim-bachit-mvf-povoenne-vidnovlennya-ukrayini>. (accessed August 1, 2024).
4. Tarasevych V. (2021) Teoretichnij vymir informacijno-cifrovoi ekonomshki: osnovy i sistema pervinnikh informacijnikh fenomeniv [Theoretical dimension of information-digital economy: foundations and system of primary information phenomena]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 1(710), pp. 3–23. (in Ukrainian)
5. Ramazanov S., Tishkov B., Honcharenko O., Hostryk A. (2022) A cognitive approach to modeling sustainable development of complex technogenic systems in the innovation economy. *CEUR Workshop Proceedings*, vol. 34–65, pp. 222–235. Available at: <http://www.scopus.com/inward/record.url?eid=2-s2.0-85171141287&partnerID=MN8TOARS>. (accessed August 1, 2024).
6. Ferreira-Seoane F., Llorca-Ponce A., Rius-Sorolla G. (2022) Measuring the Sustainability of the Orange Economy. *Sustainability*, vol. 14, iss. 6, p. 3400.
7. Shevchenko L., Gricenko O., Kaminska T. ta in. (2014) Nematerialna ekonomika: upravlinnja formuvannjam i vikoristan-njam intelektualnogo kapitalu [Non-material economy: management forming and use of intellectual capital]. Kharkiv: Pravo, p. 404. (in Ukrainian)
8. Vyshnevskiy V. (2022) Cifrovi tekhnologii ta problemi rozvitku promislivosti [Digital technologies and problems of development of industry]. *Ekonomika Ukrainy*, no.1, pp. 47–66. (in Ukrainian)
9. Den Hertog, P. (2010) Capabilities for Managing Service Innovation: Towards a Conceptual Framework. *Journal of Service Management*, vol. 21, no. 4, pp. 490–514.
10. Burnell R., Schellaert W., Burden J., Ullman T. et al. (2023). Rethink reporting of evaluation results in AI. *Science*, vol. 380, iss. 6641, pp. 136–138.
11. Hricenko A. (2022) Ekonomichni superechnosti globalizacii ta lokalizacii v umovakh gibridnoi vijni ta pisljavoeynoi rekonstrukcii [Economic contradictions of globalization and localization in the conditions of hybrid war and post-war reconstruction]. Kyiv : DU "Instytut ekonomiky ta prohnozuvannia NAN Ukrainy, 636 p. (in Ukrainian)
12. Egorov I., Rizhkova Y. (2018) Innovacijna politika ta implementacija rozumnoi specializacii v Ukraïni [The innovative policy and implementation of smart specialization are in Ukraine]. *Ekonomika i prohnozuvannia*, no. 3, pp. 48–64. (in Ukrainian)
13. Tarasevych V. M. (2015) Narisi teorii nacionalnoi ekonomiki. Monografija [Essays of theory of national economy. Monograph]. Dnepropetrovsk, 322 p. (in Ukrainian)
14. Tarasevych V. M. (2016) Derzhavnijj kapjotaljozm: renesans versus zabuttja: monografija [State capitalism: renaissance of versus oblivion. Monograph.]. Dnepropetrovsk, 139 p. (in Ukrainian)
15. Tarasevych V. M. (2011) Apologjoja ekunjoki (pro ekonomjochne naukovie jj unjoversumne znannja). [Apologia of ecunic (about economic scientific and universes knowledge)]. *Ekonomichna teoriia*, no. 1, pp. 5–20. (in Ukrainian)